

ZVON

148 Main St. New Rochelle, N.Y. 10802.
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

PASTORÁLNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

Hospodářskospolečenská činnost a království Kristovo

Křesťané, kteří se činně podílejí na dnešním hospodářskospolečenském pokroku a bojují za uskutečnění spravedlnosti a lásky, ať jsou přesvědčeni, že mohou velice přispět k prospěchu lidstva a světovému míru. Ať jejich činnost, individuální nebo spolková, je zářným příkladem. Ať si získají naprosto nezbytné odborné znalosti a zkušenosti, ať zachovají při své pozemské činnosti správný řád a věrnost Kristu a jeho evangeliu, aby tak celý jejich život, individuální a společenský, byl proniknut duchem blahoslavenství, zejména chudoby.

Kdokoliv z poslušnosti vůči Kristu hledá nejprve království Boží, čerpá z toho silnější a čistší lásku, vedoucí k tomu, aby pomáhal svým bratrům a uskutečňoval z jeho vnuknutí dílo spravedlnosti.

IV

ŽIVOT POLITICKÉHO SPOLEČENSTVÍ

Dnešní veřejný život

V naší době pozorujeme hluboké změny i ve struktuře a institucích národů, které jsou důsledkem jejich kulturního, hospodářského a společenského vývoje. Tyto změny hluboce ovlivňují život politického společenství, zvláště

Veselé vánoce!

Vánoce, vánoce,
jsou tu zase po roce!
Za sklem víří sněžné vločky,
těšíme se na vánočky,
na kapra, a na závin,
na chuť zázvoru i vín,
na stromeček, pod ním dárky,
na psaníčko od Rozárky,
na koledy, mír a klid,
co se přišel rozhostit
nad lidmi i nad krajinou,
naší krásnou domovinou.

Pokoj lidem dobré vůle,
ať je nám jak včelkám v úle,
jako rybkám v potoce:
šťastné, klidné vánoce!

pokud jde o práva a povinnosti všech jeho příslušníků při výkonu občanských svobod a při úsilí o dosažení obecného blaha, i pokud jde o úpravu vztahů občanů mezi sebou a vzhledem k veřejné moci.

Ze živějšího vědomí lidské důstojnosti se rodí v mnoha částech světa úsilí zavést politickoprávní řád, který by účinněji hájil práva člověka ve veřejném životě, jako je právo na shromažďování, spolčování, svobodu slova a svobodu náboženského vyznání v soukromí i na veřejnosti. Ochrana osobních práv je nezbytnou podmínkou k tomu, aby se občané jednotlivě nebo organizovaně zúčastnili života a vedení státu.

Zároveň s kulturním, hospodářským a společenským pokrokem sílí u mnoha lidí touha mít větší účast na řízení politického života státu. Ve svědomí mnoha lidí roste snaha zachovat práva národnostních menšin, aniž se tím pomíjejí jejich povinnosti vůči státu; vzrůstá tak postupně úcta k lidem, kteří zastávají jiný názor nebo vyznávají jiné náboženství; uskutečňuje se i součinnost širších rozměrů usilující o to, aby osobních práv mohli skutečně užívat všichni občané, a nejenom několik málo privilegovaných.

Zavrhuje všechny formy politického života, jak se vyskytují v některých zemích, které jsou na překážku občanské nebo náboženské svobodě, rozmnožují oběti politických vášní a zločinů a při výkonu veřejné moci nesledují obecné blaho, nýbrž zájmy některé politické strany nebo vládnoucích kruhů.

K uskutečnění opravdu lidského politického života není nic lepšího než pěstovat smysl pro spravedlivost a dobrotivost a službu obecnému blahu, a upevňovat základní přesvědčení stran pravé povahy politického společenství i stran cíle, správného výkonu a mezi veřejné moci.

Povaha a cíl politického společenství

Lidé, rodiny i různé skupiny tvořící občanskou pospolitost si uvědomují, že sami nestačí na to zařídit si lidsky plný život, a pocítují proto potřebu širšího společenství, v němž by se všichni den co den spojenými silami snažili o uskutečnění obecného blaha. Zakládají proto různé druhy politického společenství.

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Politické společenství je zde tedy kvůli onomu obecnému blahu, v němž nachází své poslední opodstatnění i smysl a z něhož čerpá svou původní a vlastní pravomoc. Obecné blaho je totiž souhrn oněch podmínek společenského života, ve kterých mohou jednotlivci, rodiny i sdružení plněji a snadněji dosáhnout své vlastní dokonalosti.

V politickém společenství se však sjednocuje mnoho různých lidí, kteří se právem mohou rozcházet v názorech. Aby se tedy politické společenství vlivem názorové rozdílnosti nerozpadlo, musí mít autoritu, která by usměrňovala úsilí všech občanů k uskutečňování obecného blaha, ne však mechanicky, ani des-

poticky, ale především jako mravní síla, která se zakládá na svobodě a na vědomí odpovědnosti za přijaté povinnosti a úkoly.

Je tedy zřejmé, že politické společenství a veřejná moc mají svůj základ v lidské přirozenosti, a proto patří k Bohem stanovenému řádu, i když bližší určení způsobu vlády a volba vládních činitelů je ponechána svobodné volbě občanů.

Z toho také plyne, že výkon politické moci ve společenství jako takovém i ve státních institucích se musí vždycky provádět v mezích mravního řádu, k dosažení obecného blaha dynamicky chápaného a podle právního řádu, který je nebo bude řádně ustanoven. Tehdy jsou občané vázáni ve svědomí k poslušnosti. Z toho je též patrné, jakou odpovědnost, důstojnost a důležitost mají ti, kdo jsou na představených místech.

Když však veřejná moc překračuje svou pravomoc a utlačuje občany, nemají oni přesto odmítat, co je objektivně nutné k uskutečnění obecného blaha; má jim být však dovoleno hájit svá práva i práva svých spoluobčanů proti zneužívání moci, ovšem v mezích přirozeného práva a zásad evangelia.

Konkrétní způsoby, jak si politické společenství zařizuje své vnitřní uspořádání a složení veřejné moci, se mohou lišit podle různé národní povahy a stupně historického vývoje; vždycky však musí sloužit k vytváření člověka vzdělaného, mírumilovného a lidumilného, k prospěchu

celé lidské rodiny.

Spolupráce všech občanů ve veřejném životě

Je to v úplné shodě s lidskou přirozeností, že existují právně politické struktury, které dávají všem občanům bez rozdílu stále lepší účinnou možnost svobodně a činně se podílet na stanovení právních základů politického společenství, na vedení veřejných záležitostí, na vymezení pole působnosti a cílů různých institucí a na volbě vládních činitelů. Ať tedy všichni občané jsou pamětlivi toho, že mají právo a zároveň i povinnost užít svého volebního hlasu k podporování obecného blaha. Církev provází chválou a uznáním dílo těch, kteří se ve službě lidem věnují dobru veřejné věci a berou na sebe tíhu odpovědnosti z toho plynoucí.

Aby spolupráce občanů, spojená se smyslem pro povinnost, dosáhla v každodenním životě státu utěšených výsledků, je nutný pozitivní

právní řád, který by zavedl vhodné rozdělení funkcí a orgánů veřejné moci a zároveň i účinnou a naprosto nezávislou ochranu občanských práv. Ať se uznají, zachovávají a podporují osobní, rodinná a skupinová práva i jejich výkon zároveň s povinnostmi, které zavazují všechny občany. Z nich třeba se zmínit i o povinnosti poskytovat státu hmotné i osobní služby, kterých vyžaduje obecné blaho. Vládní činitelé se musí mít na

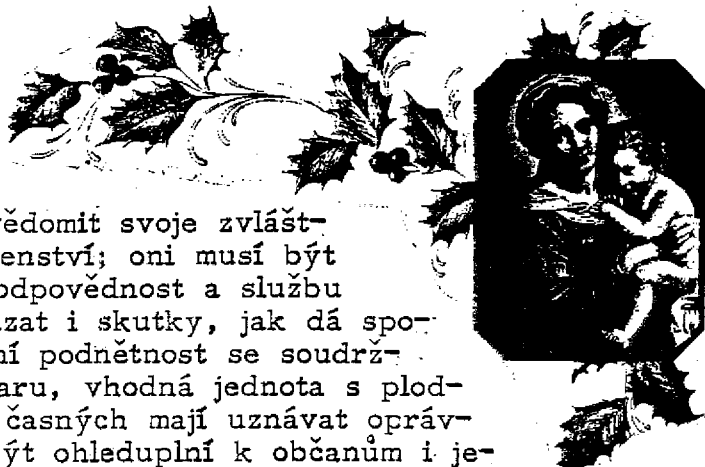

pozoru, aby nebyli na překážku rodinným, sociálním a kulturním skupinám, korporacím a přechodním institucím; a aby je nezbavovali jejich oprávněné účinné působnosti, ale ať se spíše snaží ji ochotně a sporádaně podporovat. Ale i občané, ať jednotliví nebo sdružení, musejí si dát pozor, aby nedávali veřejné autoritě přílišnou moc, nebo aby od ní nepožadovali nevhodně nadměrné požitky a výhody, takže by se tím pak zmenšovala odpovědnost osob, rodin i společenských skupin.

Spletité poměry naší doby nutí častěji veřejnou moc k zákrokům ve věcech společenských, hospodářských i kulturních, aby připravila příznivější podmínky, které by účinněji napomáhaly občanům i skupinám k svobodnému uskutečňování celistvého lidského blaha. Vztahy mezi socializací a osobní nezávislostí a pokrokem se mohou chápat různým způsobem podle různých zemí a vývoje národů. Kde však výkon práv byl kvůli obecnému blahu dočasně omezen, má se se změnou okolností zase obnovit, svoboda. Je to však nelidské, smutné a bolestné když politická moc upadne do totalitářských nebo diktátorských způsobů, které porušují práva osoby nebo společenských skupin.

Ať občané pěstují velkodušnou a oddanou lásku k vlasti, ale bez

úzkoprsosti, aby zároveň měli na mysli i to, co je k dobru celé lidské rodiny, která je spojena různými svazky mezi rasami, kmeny a národy.

Všichni křesťané si mají uvědomit svoje zvláštní povolání v politickém společenství; oni musí být zářným příkladem smyslu pro odpovědnost a službu obecnému blahu. Mají tak dokázat i skutky, jak dá spojit autorita se svobodou, osobní podnětnost se soudržností celého společenského útvaru, vhodná jednota s plodnou rozmanitostí. Stran řízení časných mají uznávat oprávněnou různost názorů a mají být ohleduplní k občanům i jejich sdružením, která tyto názory čestně zastávají. Politické strany musí usilovat o to, co podle jejich mínění je potřebné k obecnému blahu; nikdy však není dovoleno dávat přednost vlastním zájmům před obecným blahem.

Nutno pečlivě dbát o občanskou a politickou výchovu, tak potřebnou širokým vrstvám, a zvláště mládeži, aby se mohli všichni občané účastnit politického života státu. Kdo je nebo se může stát způsobilý k obtížnému a zároveň vznešenému umění, jímž je politika, má se k tomu připravit a snažit se ji vykonávat bez ohledu na vlastní zájmy a hmotné výhody. Proti bezpráví a útlaku, panovačné zvrůti a nesnášenlivosti jednoho člověka nebo jedné politické strany mají jednat s mravní bezúhonností a s rozvahou; ať se dají cele do služeb veřejného blaha s otevřeností a s poctivostí, ba i s láskou a statečností, které jsou potřebné pro politický život.

Tomáš Špidlík:

PO TVÝCH STEZKÁCH

Druh a počet hříchů.

Tridentský sněm předpisuje, aby se při zpovědi těžkých hříchů udal i jejich druh a počet. Druh hřichu se nejnárodněji udá, když si uvědomíme, s kterou ctností je v rozporu a kterou povinnost jsme opominuli. Tak např. nenávisť je proti lásce k bližnímu, krádež proti spravedlnosti, zoufalost proti naději, kdo jí maso na Velký pátek, opomíjí povinný půst atd.

Padlí andělé zhřešili jen jednou, jediný okamžik rozhodl o jejich osudu. Život člověka je dlouhý a mnohé se tu opakuje, dobré skutky i hříchů. Hříchů se tedy množí. Je možné je počítat? Někdo např. vypráví historku o druhém, aby ho ponížil. Je celá vyľhaná. Mluví dlouho.

Kolika lži se dopouští? Jedné nebo více? Otázka se nedá rozhrěšit hodinkami, ale normálním zdravým úsudkem. To, co považujeme za jeden skutek, je jeden hřích, je-li to skutek zlý. Různé skutky jsou různé hříchy. Tak např. sv. Petr v poměrně krátké době zapřel Krista Pána třikrát, odpověděl totiž nezávisle různým osobám, i když otázka byla stejná.

Někdy nebývá snadné udat počet hříchů, ale není to ani zapotřebí. Zpověď není zkouška z matematiky. Kdo pomluvil celou skupinu lidí, nebude vypočítávat, kolikrát pomlouval, vyzná však: "Pomlouval jsem více lidí..." Podobně je dostačující vyznání: "Poranil jsem v bitce několik lidí... Osídlil jsem mnoho zákazníků falešnou váhou..." atp.

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě :

1. Za zemřelého Jana Kovačika - jeho manželka s rodinou
- Za zemřelého Dr. Jana Voženilka - dcera paní Libuše Miles
2. Za zemřelého Jana Gašparíka - jeho manželka a synové
3. Za zemřelou Julii Wasyleniukovu - její manžel a dcera
- Za živou a zemřelou rodinu Krajcovu - rodina Krajcova
- Za zemřelého Ládu Nováka - paní Božena Snížková
4. Za zemřelého tatínka Karla a maminku Vilemínu - rodina Sláмова a pan Zdenek Novák
5. Za zemřelého Rudolfa Příhodu - jeho manželka
6. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Boženu Smrčkovu k Šedesátinám - její manžel, syn a maminka
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Boženu Smrčkovu k jejím Šedesátinám paní Marie Svirovská
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Emilii Kovačikovu k Sedmdesátinám - paní Marie Svirovská
- Za zemřelého manžela Nicka - paní Marie Svirovská
- Za zemřelého Jana Kovačika - paní Marie Svirovská
- Za zemřelého Ottu Milčice - jeho manželka a děti
7. Za zemřelého Dr. Zbislava Peterse v den jeho Narozenin - manželka
8. Za Josefa a Marii Škrhovy - Mary Ann a Rose Škrha
9. Za zemřelou Annu Pavlíkovu - rodina Jochova
10. Za zemřelé rodiče Františka a Marii - pan František Hortvík
- Za zemřelou Boženu Večeřovu
11. Za živou a zemřelou rod. Horákovu z obou stran - pí. Mary Horák

12. Za zemř. Mary a Nika Kanyer - dcera s manž.
- Za zemřelou sestru Wilmu - manž. Šebestovi
13. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro
paní Annu Příhodovu
14. Za zemřelých rodičů Jána a Máriu Jan-
kových - synovia Vladimír, Stanislav a
William
15. Za zemř. Františku Frantovu a manžela
Josefa - rodina Naňkova
- Za zemř. manžela a rodinu - pí. J. Štekr
16. Za zemř. rodiče, sourozence, příbuzné
a dobrodince
17. Za zemř. Dr. Vojtěcha Vagasského a
manželku
18. Za zemř. Vítězslava Hlavatého a živou a
a zemř. rodinu Hlavatých z obou stran - manželka s
rodinou

19. Za zemřelého manžela Josefa - Dr. Maria Kovačik a děti
- Za zemřelé rodiče Jaroslava a Růženu - manželé Plannerovi
20. Za zemřelého Vladimíra Pošustu - manželka a děti s rod.
21. Za zemřelého Dr. Rudolfa Kremla - jeho manželka
- Za zemřelého manžela Jana - paní Olga Valovčíková
- Za zemřelé Karla a Marii Krislovy - Mary Ann a Helen Rose Škrha
22. Za zemřelého Vítězslava Hlavatého - manželka s rodinou
- Za zemřelého Josefa Svobodu - manželka a syn s rodinou
24. Za zemř. Rudolfa a Annu Boleslavovy a syna Vítězslava - syn Ing.
Rudolf s rodinou
25. půlnoční: Za celou Krajskou rodinu
- ráno: Za živé a zemřelé členy rodin Kašparovy a Ministrovy - pan
Jeroným Minister a pan Mirek Kašpar
26. Za živou a zemř. rod. Kubelkovu z obou stran - rodina Kubelkova
28. Za zemřelého Jana Pojetu - paní Josefa Pavlicová
30. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání v nastávajícím Novém roce pro
všechny příbuzné.
31. Za zemř. manžela Oldřicha a rodinu Benáckovu z obou stran - paní
Anička Benácková

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ !

ZEMŘELY: Anna Pavlíková a Marie Kanyerová. Zarmouceným pozůstalým
vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám radostné shle-
dání s našimi zesnulými dopřál, prosíme tě, vyslyš nás!"

Pan, Steven Petko se dožívá PADESÁTKY. Paní Božena Smrčková
ŠEDESÁTKY. Dr. Jiří Hrdlička a paní Emilie Kovačikova SEDMDESÁTKY.
Paní Julie Žáčková PĚTASEDMDESÁTKY. Paní Anna Blechová OSMDESÁTKY

a pan Jara Kohout v Praze DEVADESÁTKY. - Z plna srdce jim blahopřejeme a na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojně požehnaní.

Kéž dobrotivý Pán Bůh odplati zdravím, pozemským statky a hojným požehnaním všem, kdo ochotně a s radostnou obětavostí pracovali na Martinském posvícení. Zvláště děkujeme neúnavným kuchařkám a těm, kdo přispěli do bufetu a do Tomboiy

VÁNOČNÍ PŮLNOČNÍ MŠE SV. - půlnoc mezi 24. a 25. prosincem - v dolním kostele P. Marie Karmelské v Astorii.

Dobrý jeden táta, vlastně už děda, dlouho před svátkem sv. Mikuláše měl seznam rodin, které po něm chtěly, aby přišel v tom světeckém převlečení také k jejich dětem. Měl pravidelně s sebou oba tradiční průvodce, anděla a čerta. Kolikrát se jim stalo, že je děti něčím překvapily, takže museli vsichni tři vzít všechn um "do hrsti", aby nevyšli náhodou nějak pošramoceni ze svých rolí. Tentokrát je to čekalo v jedné vilce. Měli tam malého Jirku, ještě předškolního věku. Sotva se octli uvnitř, zpozorují, jak Jiříček vyloví zpod svetru dřevěný nástěnný křížek, pevně jej sevře

v ruce a vykročí proti představiteli říše Zla. Ten pochopí situaci a začne couvat ke dveřím na chodbu. Malý statečně pokračuje dál. Čert před ním couvá až na verandu. Když je tam, Jiříček bleskově zavře dveře, otočí klíčem a povídá mamince: "Mami, v dělas?!" Tu si teprve maminka povšimne, že v pokoji na zdi jejich křížek nevisí. Je v Jirkově ruce. On někdy zaslechl, že se čert kříže bojí, tak se na dnešní večer připravil a ono se mu to vyplatilo. Oba zástupci nebeské říše, Mikuláš i anděl ho museli pochválit a také ho patřičně odměnili. A já prosím za toho malého a za všechny děti vůbec, aby až dospějí a ten Zlý, ten skutečný, jim bude chtít škodit, aby si zachovaly pevnou víru v moc toho znamení naší spásy, aby používali svatého kříže k ochraně své i svých drahých a nezapomněli, že jedině v tomto znamení vždy a v každém pokušení a v každém boji zvítězí!

P. Jan Topenčík

* * *

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY